

בבית הדין הצבאי לערעורים

בפני :

אלוף שי יניב - הנשיא

בעניין :

ב/XXX רנ"ג ש' ש' – המבקש (ע"י ב"כ, סרן עומר קנובלר)

נגד

התובע הצבאי הראשי – המשיב (ע"י ב"כ, קמ"ש טומי מאירי)

בקשה להעברת מחוז שיפוט. הבקשה התקבלה.

ה ח ל ט ה

1. המבקש, רנ"ג ש' ש', הפטור משירות מילואים, הועמד לדין לפני בית הדין לתעבורה מ"ש מטכ"ל, על-דבר עבירה, שמהותה אי ציות לתמרוקים, לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. המבקש, המתגורר בדרום הארץ, מבקש להעביר את כתב האישום "למחוז דרום". הסנגוריה הצבאית מסרה, כי הנאשם "לא יבקש להביא לעדות את עדי התביעה". התביעה הצבאית מתנגדת לבקשה בשל העקרונות המקובלים בדבר חלוקת מחוזות השיפוט.

2. עיון בפרטי הדברים מעלה, שכתב האישום הוגש בהתאם לכללי הסמכות המקומית הייחודיים למערכת הצבאית. ברם, הגשת כתב האישום לבית הדין מ"ש מטכ"ל נבעה מכך, שכתב האישום הוגש לאחר שהמבקש סיים את שירותו הסדיר והוצב ב"אכ"א פרישה", המצוי תחת כנפי בית-דין מטכ"ל.

כידוע, לעיתים נדחים השיקולים בדבר חלוקת מחוזות השיפוט מפני שיקולים קונקרטיים (השוו: בי"ש/11/81,123 רב"ט הירש וסמ"ר סעדה נ' התובע הצבאי הראשי (2011)). בענייננו, אין צריך לומר, שאין שיקולים ייחודיים המצריכים

ששמיעת ההליך תהא בפני בית הדין מ"ש מטכ"ל. האירוע המיוחס למבקש התרחש, על-פי כתב האישום, בצומת היישוב פדויים שבדרום הארץ. בשים לב לכך, שבהליך דנן לא נדרשת העדת עדי התביעה; נוכח מקום מגוריו של המבקש, שהוא כיום אזור הפטור משירות מילואים ובהתחשב בעובדה שנקיטת ההליכים בפני בית דין מ"ש דרום תקל על המבקש – מצאתי, כי מצרף שיקולים אלה גוברים, בנסיבות העניין, על השיקולים הכלליים בדבר חלוקת מחוזות השיפוט, ומוליקים, אפוא, להיעתרות לבקשה (השוו: ב"ש/20/12 סמ"ר אסרף נ' התובע הצבאי הראשי (2012)); כן השוו למקום הנכבד של שיקולי מקום ביצוע העבירה ומקום מגורי הנאשם בהליכים לפי הדין הכללי – סעיף 6(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982).

כתב האישום יועבר, אפוא, לבית הדין לתעבורה מ"ש דרום.

ניתנה בלשכה היום, ל' באדר א' התשע"ו, 10 במרץ 2016 ותובא לידיעת הצדדים על-ידי מזכירות בית הדין לערעורים.

שי יניב, אלוף
נשיא בית הדין הצבאי
ל ע ר ע ו ר י ם

למקור	נאמן	העתק	חתימת המגיה: _____
מכני	קורל	סגן	
הדין	בית	קצינת	תאריך: _____